

VÖRÖS ZÁSZLÓ

A veszprémmegyei szociálista párt hivatalos közönye.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:
Szociálista párhelyiség.

Megjelenik
den szombaton.

POLITIKAI HETILAP.

Iratási árak: Egész évre 24 korona, félévre 12 korona, negyedévre 6 kor.
Egy lappeldány ára 50 fillér.

Nyilt-tér petitsora 2 kor. Iratási áraink: Arszabás szerinti jutányos árak.

Vörös katoná.

A holttestben új élet csirája rejlik; a törvénye ez a természetnek. Az állatorvos haderejét letiporták, megkötötték, a császári-királyi zászlók ronggyá lóttak és ime egy új büszke csapatotünk felvonulni és újra lengett, a zászló, a vörös Internationale vörös zászlója. A zászló már a vörös zászlót régebben is, a katonák kezében. A vörös zászló mindenkor a munkásokért, a proletárokért folytatott küzdelem jelvénye, a proletárokból álló hadseregnél is ki volt átkozva. Most pedig azt követeli a vörös zászló a katonák kezében, hogy ők mint katonák is ugyanazt a szolgálatot teljesítsék, mint a szocializmus érdekében sereglett többi munkástestvéreik.

Képek elevenednek meg előttünk a harci napjaiból, mint egy rémes visió. Harcba küldték munkástestvéreinket, önáldozást kívántak tőlük és vajjon mit adtak a lelki utraváló, amivel elengedték őket halálos utjukra. A legdurvább emelkedések indulatok felszítása, a gyűlölet, a féltékenység, a ragadozó birás vágya, ezzel táptalajot adtak a szenvedélyt, amit elneveztek lelki betegségnek.

A mi hadseregünket, a vörös katonáinkat harcra küldjük. Harcba küld-

jük a háboru ellen. A osztályállam a középkor barbár jelszavát követte: ha békét akarsz, készülj háborura. Hazug és álszent okoskodással hirdette és hitette el a tan igazságát, a fegyveres békét, melynek szükségkép és kikerülhetetlenül háboruban kellett kipattanni. A mi tanunk egyszerűbb és természetesebb: ha békét akarsz, dolgozz a békén, irts ki mindent, ami háborura vezet. A vörös katonák ennek az eszménynek bajnokai. Az emberiség kertjének gyomirtói ők, kik — ha kell — éles vassal vágják ki a gazt, ami fojtogatja, sorvasztja a becsület, a jószándék, az emberszeretet nemes veteményét. A szocializmus esküdt ellensége minden militarizmusnak, a szocialista államnak nincs szüksége hadseregre, de most igenis szükségük van hadseregre, hogy annak erejével életre kelthessék a szocialista államot. A proletárdiktatura úgy dolgozik nagy művén, mint a legenda szerint Jeruzsálem építői, amíg egyik kezében az alkotás vakoló-kanala, addig a másik kezében kard van, hogy harcoljon ellenségeivel. A vörös hadsereg a diktatura kardja és ez a kard fenn fog villogni mindaddig, míg kint, vagy bent egy szál ellenség leselkedik. Erős kezek tartják ezt a kardot: emberek, a kik tudják, hogy a lét vagy nemlét forog

szóban, — akik érzik az erkölcsi felelősséget a múlttal és a jövővel szemben. A gonosz szenvedély izgalmanál nagyobb erőt és elszántabb akaratot olt a katonába az ő hivatásának szentségéről, céljainak nagyszerűségéről való meggyőződés. És mi lehet szentebb és nagyszerűbb, mint küzdeni egy tökéletlen, hibás társadalom helyett egy egészséges, új társadalmi rendért, küzdeni az emberi nem felszabadulásáért.

A drill kényszerénél szilárdabb fegyelmet jelent a vörös katonának az önfenntartás. Ma mindenki parancsnok és közember legyen egy személyben; parancsolnia kell önmagának, mert a vörös katonának nem lélektelen gép, akarat nélküli báb, egy alávaló szoldateszka kezében, hanem öntudatos szocialista, aki semmitől vissza nem riadva küzd a szocializmus győzelméért. Hiszen küzdöttek elődeink is, holott megaláztatás volt csak a jutalmuk és fáradozásuk eredménye a jövő bizonytalanságába volt burkolva, hogyne feszítenénk meg tehát ma minden erőt, mikor a győzelem gyümölcse már kezünkben van és amikor munkánkat a megváltott emberiség hálás elismerése fogja koszoruzni. Azok a rendelkezések, melyek a forradalmi kormányzótanács napról-napra kiad, minden nagy-

Magyar fiúk a fjordok hazájában.

A vonatunk megállt. A mozdony pihegése hangzott vissza a csendes éjszakában. A magas hegyek ősfenyő erdejéből fűszeres illatot ad felénk a szél. A távolból apró színes lámpák csillognak felénk az éj sötétjében. A gyűrött arccal, az éles levegőtől fázósan megérintve jövőnk első hálókupénkból, hogy a fogadtatási ceremónián telessünk. Egy társaság bontakozott ki a sötét háttérből, egy csipesszel levelet kalappal ünnepélyes hangon bennünket: „Uram! Üdvözlöm Önöket a mi hazánk határára, üdvözlöm Önöket Norvégia lakói nevében, akik felajánlották Önöknek vendégszeretetét, hogy itt a tiszta és levegőben gazdag Norvégia szigetén nyílt gyógyulást találjanak. Érezzék jól magukat.”

Norvégiában vagyunk. Hosszú utunk végén indultunk el magyarok messze felé, ahol Mandzsúria határára egy niszkos faluban megkötöztünk. Itt a sápadt megrokkant harcos, állat a honvágy és

a hosszú rabság szenvedései fűzték össze. De itt már szabadok vagyunk s vendégek egy józan kis nép hazájában. Boldogok voltunk és a csodálatosan tiszta üde kis ország lakói, ahol nyoma sincs a világháboru rémes drjüngéseinek.

Mikor vonatunk Krisztiania főváros zászlódiszben pompázó vasuti állomására befutott, úgy éreztük, mintha az élet robozó vonata egy új, ismeretlen világba hozott volna bennünket. Május elseje van. Az északi vidékek azon jellegzetes, gyönyörű májusi reggele, amikor a nap intenzív s mégis hideg fénye élesen bevilágítja a teret. A szibériai hósvataghoz szokott szemünk kéjes mohósággal falta a színes eleven képet. A főváros ragyogó tisztaságu utcáin ünneplő tömeg nyüzsg. Csupa szép, magas, szőke ember, akiknek arcáról a jólét és a biztonság megnyugtató érzése tükrözik vissza. Megható volt, amikor a fehér ruhába öltözött, szőke kis norvég lánykák kezükben virágokréttával üdvözöltek bennünket. Kedves, tört németiséggel adták tudtunkra, hogy ők mennyire velünk éreznek, hogy abban a borzalmas hájálgyárban ilyen baleset ért bennünket. De ők nem a katonát látják bennünk, aki megrokkant a harctéren, hanem az

embert, aki hivatásának lett áldozata. Az ő fantáziájuk nem az öldöklő, puszkapor-füstös hőst álmodja, hanem a békés, nyugodt, dolgozó és alkotó embert. Istenem! Mennyire más világ ez itt, mennyire más az emberek gondolkodása és világnézete. Kezdtük megérteni, hogyan tudja magát ez a kis ország ebben a nagy áradatban fentartani?

Jelezték, hogy a főváros tanácsa a polgármesterrel az élükön fogadtatásunkra jön. A segédtszót diszkrétan tudakolja vezetőnkől, (egy vasuti főmérnök) hogy a polgármesternek milyen megszólítás jár. A derék norvég zavarba jön s látszik az az arcán, hogy nem érti amit kérdezek tőle. Mikor megértettük vele, hogy miről van szó, siet bennünket felvilágosítani. Az ő hazájukban nincs cím. Sohasem volt. Itt mindenkit, a legfiatalabb hajómunkástól a királyig egy cím illet: a Herr. A király sem felség, hanem csak Herr Kong. Uláner-Hauptmann von und zu Ditrichstein elképedve vette tudomásul a vele közölteket. Különbön ezzel az urral még egy hasonló incidens is történt. A kedves norvégok megmondták ról, hogy szórakozásokban se legyenek különbségek a fővárosi egyetem elő-

hangu szózatnál jobban lelkesíthetik katonáinkat, mert ezek üres szavak helyett tényeket jelentenek, élő cselekedeteket a nép összessége javára. Mindegyik egy új pillér, amelyen a kommunista állam, a nyomor forrásait kiasztó kollektív társadalom nyugszik. Aki most állana ki a sorból, aki most hagyná el őrhelyét, az meg nem bocsátható bünt követne el, a legrutább testvérárulást.

Nemzetközi jelzőt visel a vörös katoná. Büszkeséggel töltheti el ennek a szónak mélységes értelme. Azt jelenti, hogy a vörös hadsereg az egész világ proletáriátusának üdvéért harcol, mert a mi emberszeretetünk nem szorul földrajzi határok közé, — mi nem hisszük azt, amit Marx szerint a kapitalisták, hogy isten mást akar Franciaországban, mint Németországban, — nekünk szövetséges testvérünk minden becsületes munkás, bármily nyelven beszél és ellenségünk a vérszopó, a másikat elnyomó kényur akkor is, ha történetesen magyarnak vallja magát.

Nem vagyunk egyedül. A vörös katoná nevet sok százezer harcos viseli ezen az országon kívül is. És megszámlálhatatlan milliót tesz ki azoknak száma akik — a volt ellenséges nyugati országokban is — aggodó szeretettel és őszinte rokonérzéssel figyelik lépéseinket. Szövetségünkben vannak az egész világ szociálistái. Oly hatalom ez, mely napról-napra növekedik. Ez a hatalom soha többé nem fogja tűrni, hogy visszatérjen az a rendszer, mely bűnös gonoszsággal felgyújtotta a világot és az égő világ máglyáján milliónyi békés, dolgozó proletárt hozott áldozatul az imperializmus és az aranyborjú bálványának. A haladás útja csak előre lehetséges: azon az uton, amelyen a szociális eszmék vörös zászlója mutatja az irányt. És ha majd elérünk a célhoz, ha minden lánc össze-

lesz törve, akkor az utolsó láncforgács mellé odadobjuk az utolsó puskát, melyet még kezében tart egy vörös katona. (H.)

Emlékezzünk régiékről...

(n. s.) Vagy talán nem is olyan régen történt események ezek, csak az idő kereke rohan előttünk gyorsan száguldó iramban, hogy a gyenge idegzetű, csiga-módra járnai szokott embertársunk beleszédül. A világtörténelem ma hetek, sőt napok alatt produkálja azt, amihez máskor évszázadok kellettek. És rombadönt, porrá zúz előttünk eddig szent dogmaként látott nézeteket, intézményeket.

Emlékezzünk... a béke legutóbbi éveire, mikor már a levegő telve volt gyújtó, robbanó anyagokkal, mikor a kapitalista osztályuralom ördögi mosollyal ajkán, a legszámitóbb ridegséggel dolgozott az emberiség megrontásán, mikor a dolgozó proletárok véres verejtékén megduzzadt nemzetközi tőkés himpellérek hada precíz számítással leste, hogyan lehet nacionalista ideológiákkal, nemzeti színű sallangokkal futeni az elkéseredett proletár milliók szenvedéseitől, nyomortól amúgy is felcsigázott dühét, hogy egymásnak esve lépják, marják, gyilkolják testvéreiket, az ő profitjuk növelésére.

Valóban a béke évei voltak már azok? Igazán boldog korszak, mit visszasírui érdemes lenne? Tévedés! Döglőtől, lomtólál te és én, mi és ti mindannyian, ki nem grófi párnákon voltál szerencsés születni, vagy nem valamely bankautokrata háloshobájában ismerted meg a világot. Gondolj csak vissza proletártestvérem, a munka nélkül eltöltött időre, mikor éhbéren sem egedtek tengődni. Mikor a „nincs munka” jelszava alatt szoritották le lehetetlen összegre nyomorult keresményedet. És te szegény szellemi munkás mennyit előszobáztál, kilincselteél hajlongtál, hogy jogcimed legyen egy kikopott kabát, kis meleg ételre. Testi és szellemi proletárok ezrei jártak éhesen, rongyosan, taszigálva, marva egymást egy kis koncert, míg mellettük rohögve tobzódozt minden földi jóban a dologtalan herék, gaz naplopók hitvány kis csoportja. Kétes ekzisztenciák, napról-napra a semmiből élők ezrei tanyáztak a városokban egy kis munkaalkalomért, hivatalért, mindenre készen, emberek, kik semmi más nem akartak, mint élni és dolgozni.

csarnokában kedves kis matiné rendeztek. Egy fiatal norvég tengerészlányt, egy bájos kis Grieg kompozíciót énekelt. A dal befejeztével lelkes tapsal honoráltuk. Ekkor odalép hozzám Hauptmann von Ditrichstein s monokliját szemébe szorítva fitymáló hangon, szólt: „A dal szép volt, azonban meg kell jegyezmem, hogy nálunk a tiszt az csak tiszt” mire a norvég nyugodt flegmával felelt: „De nálunk a tiszt egyben ember is” s magát könnyedén meghajlítva, faképnél hagyja a vörösödő k. u. k. Offiziert. Tehát ők emberek és első sorban is emberek. Nem pedig cifra ruhába bujtatott érzés nélküli fajankók vagy monoklis arisztokraták. Később azután megismerkedtem a norvég tisztal s idők folyamán meleg benső barátság fejlődött ki közöttünk. Ez a nyílt jellemű, minden affektációtól mentes, kedves szöke fiu elmondta, hogy ő az év öt hónapjában tényleges tatonatiszt és az év többi részében pedig egy halkonzervgyár munkása. Elmondta, hogy a gyárnak körülbelül 250 munkása van, akikkel együtt dolgozik, ét-

olvasásra és muzsikára is marad idejük. Mindenkiné megvan a maga-kis háza és gazdasága. Elgondolkodtam. Eszembe jutottak a mi gyáraink proletárai, akik alig várják, hogy a munkaidő leteljen és seregestül rohanják meg a pálinkás bódékat, hogy ott egészségüket és kis keresetüket elkótyaveteljék. Mennyire másként van itt minden. A munkás viruló egészségl, értelmes, öntudatos polgára az államnak, aki, ha kék zubbonyát levelet, a legelőkelőbb társaságban is megállja a helyét. Azonban itt előkelő és elsőkelőbb társaságról szó nem lehet. Itt mindenki munkás, de ne felejtjük el, hogy ennek az országnak a szülöttje Ibsen, Björnson, Grieg, Munk stb. stb.

Egy sétánk alkalmával elhaladunk egy villa mellett s a kertben látok egy feltürt ingujjú nagykalapos férfit, aki krumplit kapál. Az arra járók kivétel nélkül köszöntik. Miután kisérőm is megemelte előtte kalapját, megkérdeztem, hogy ki az, akit annyian köszöntenek. A Storting ház elnöke, volt a válasz. Egy pozíció, ami

Ex lett legyen a boldog béke időre. Majd más képet tár elénk a világtörténelmi gyorsan pergő filmje. Változik a szín s a zivatar tör a profit bűneitől megátkozott, öriségre. Véresöd hull mindenfelé, véres hár vonják rut árkaikat erdőre, mezőre, éhvil kalász vig madárral mind-mind vérbe. Künn a szenvedés, önfeláldozás, halál, a leggrutabb szenvedelmek tobzódnak. Hisszünk, főkéi lepik el azt a helyet, hol nincs itt nem verpatak, de aranyfolyó támad, arany! Mióta ember él e földön, e két mintha ördögi szövetségre, pokoli frigy volna egymással. És mig gyül, halmoz arany, zuhog, patakokban ömlik a drága vér... Ám a milliók szenvedése, a hosszú idején felgyülemlett keserűség, a rizmus be nem váltott eszlelen ígéréte, mas feszítő erővé válik, mely vulkánok szét a bűnei posványában már rég rothpi itélt imperialisztikus rabló társaság eddigi vasabroncsát, a népharag mindent elsöpítve lávája temeti be az egész rendszert. Cs doktrínerek, kik azt hirdették, hogy ezne miniszter elszólása okozta akkoriban a hadseregünk felbomlását. Mintha bűnhődéki kül lehetne népek kezébe fegyvert adni, önmagukon harakirit kövessenek el. Ki utjába a szent haragjában villámszámpis száguldó orkánnak, ki tudja megállítani a vést, mely fákat csavar ki tövestül és pórtombol, megingatván alapjait?

A burzsoázia alélt ijedelmében éan színleg mellettünk harcolt, majd, midőn, hogy pénzeszákja forog kockán, sunyi, a módon sorakoztatta ellenünk rozsdás fegy, a kleriklizmussal kevert nacionalizmus, job togatások, emberi élet ellen elkövetett bűnt napirenden voltak. Szerinte az országban, a tes hadjáratot hirdettek. Vajjon milyen plé működtek itt a háttérben közre, hogy a re rosbán halászásra más adódjék? Döreg, a kultságukban nem látták, mind szorul tárol proletárság izmos tenyere, hogy a végt pást mérje a még mindig a profitjáért nvel burzsoázia fejére.

És ez is megtörtént... A proletárlátván, hogy csupán csak saját erője az támaszkodhatik, merész kézzel vette át az irányítását. Emlékezzünk és tanuljunk! K. jon főleg a burzsoázia, hogy immár megne godva minden feltétel nélkül rendelje a gát a proletárság ualmának. Hiszen sak

ert egyszerű sötét uniformisba öltözött fehér (elő) tyús rendőr. Megkérdeztem, hogy van nálunk a rendőrnél még egy pálcikát sem s úgy néz ki, mint egy báli rendező. az" válaszolta a barátom. „Hisz nagyobb akad dolga, mert nálunk a legkisebb nag polgári jogok elvesztése jár és az társadalom kiküszöbölí magából. Kü az embereknek nincs mit félténiök, mi megvan a maga existenciája s másra leszi gyik. Nagy vagyonnal ugysem rendeltai senki, mert a vagyont a törvény rendszive maximálják.”

És ő mindezt olyan természetesen égit mintha bizton meg volna győződve, az egész világon így van. Hogy mind ságosan van elosztva a földi jó s holvemi letés és a nagyitöke kívánságai nem elon osztályok tulajdona. Nem is igen állte megérteni vele, mennyire másként ug hon, nálunk Magyarországon, úgy hevél volna azt megérteni, mert az az orszákerel

menesítendő volt, mivel ők a megyei tanácsban kapnak egész munkaerejüket igénybe vevő munkakört. Megválasztott tehát elnökke Mayer Imre, a népjóléti ügyek intézésére Halffy János, a gazdasági ügyekre pedig Jankovics Béla.

Az ülés legnagyobb részét az eddigi gazdasági feladók, Erdős Béla szakszerű és alapos felkészítése vette igénybe. Ennek során a tanács kimondta, hogy a renovált gőzfürdő üzemeltetését megállapította a személyzet fizetését, továbbá a fürdőáratok és pedig az eddigi árak aránylag jelentékeny leszállításával. A gőzfürdő árá egyenlő 5 korona lesz kiszolgálással együtt, amennyiben a rendes fizetést a személyzetnek boraválo nem jár. A hét napján a fürdő a proletár gyermekeknek ingyenesen lesz rendelkezésre bocsátva és tervbe vett ugyanily rendelkezésre a felnőtt szegények számára is.

Részletesen tárgyalta a tanács a foganatban lévő közmunkák ügyét. Egész munkaprogram megállapított, melyből mint legsürgősebban meg kell kezdeni, kiemeljük az Anna-téri és Jeruzsálemi iskolák helyreállítását, továbbá a Tölggyes télen 23 munkásház építését. Ezek és 3 szobás különálló, kertes családi házak építésének. Az építkezés rövidesen megkezdődik, az új városrendezési szempontból, mint főleg a lakásháztartás elnyitése szempontjából rendkívül nagy jelentőségű. A következő munkák: A Szent István utca, Csátár-utca, Bátoritéri utca, Almádi-ut nyírórendezése, járda és csatornaépítése, Jeruzsálem-utca, Kossuth Lajos-utca felújítása, Iskola, Ranolder, Óvári, Kaszárnya utca, Borzók-utca és a Rákóczi-tér rendezése, villanytelep és szeszifőző kerítésének elkészítése, a vízvezeték építése és vásárcsarnok építése. Elrendelte a tanács a házjavító üzem felállítását, ennél Halffy János, Bujdosó János és Pintér Mihály társakat alkalmazta.

A továbbiakban a tanács megválasztotta a városi tanács ügyosztályát, amelyre a közeljövőben nagyon fontos feladatok várnak, intézkedni a szocializmus nemzetközi ünnepnapjának megünnepléséről, rábízva annak rendezését a munkásság egyetemét magukban foglaló szakszervezetekre és végül, a szocialista párhelyiséget is magában foglaló Óvári-utca elnevezte Marx utcának.

A fentebbiekben említett munkálatok és feladatok részleteiből ismertetésére még visszavárunk.

Levelek.

Ezek a levelek mind soványabbak lesznek. Hiányzik belőlük a lélek. Én pedig a lelket akarom beléjük önteni.

Nem kéne több, csak három deci bor. Csak ennyi! Könnyebben jönne a gondolat. Mert így nehéz beleszokni az új rendszerbe. Utól felejtettem el a bajokat, ha voltak.

A hatalmon levő azt hiszi magáról, hogy népszerű. Akivel beszél, mind helyesele neki. Ebből hiszi, hogy népszerű. Ezzel bátorítja magát s jobban beképzeli magát a népszerűséget.

Emberi hiba. Gyarló a férfi, ha szívéből beszél. Ugy akarom én is. De megy az ár, megtartoztatni nem lehet soha. Mégis mintha szívem verése visszhangot adna, mely egy öszvettől világ romjain szeretné összegyűjteni a sötétből megmaradt virágokat.

Én válogatok köztetek. Olyik egy a szívéhez nőtt, amikor még virágozott. Most hogy elhagyadtak, sajnálom őket, hogy szemétre kerültek. Egy kis friss vízzel meglocsolnám, de úgy se sokáig tartana az élet. Nem bírnák a Napot. A föld, mely táplálta, már nem ad gyümölcsöt. Kitépték belőle.

Pedig volt köztük . . . nem mind vadász volt. Kiválogtatni bajos lett volna. Türelme

se lett volna senkinek se rá, mert az is elvesztett volna, ha közéjük keveredik . . .

Nem lehet kikerülni szántás közben a dombokat. Bármily mélyre szántják, bármily erővel mégy neki a dombnak, nyoma marad az eke után is. A konkoly gyökere nem olyan erős, mint a buzavirágé. Megered újra s jó kenyeret ehetsz belőle, ha összekeveredik vele . . .

De olyankor megutállak, mikor fekete lelkeddel a fehéret mutatod. Ronda sziveddel szonettekkel vagdalsz a szívvel gondolkodó felé. Utállak ilyenkor, ha nem is látod rajtam a hányás ingerét. Mit csináljak veled? Talán én mentelek meg? Az árnyékom takarjon el az utálat elől. Te sötét lélekkel gondolkodó, mindent kockára tevő farizeus.

Furfangos, de gyarló eszével nem foghajtja fel, hogy annak már vége. Nem tudja elképzelni, hogy végkép elmúlt a régi, azt hiszi most is, hogy csak álmodik.

De nem baj, majd belé szokik. Ebből az álmából nem ébred fel soha . . . (sz. f.)

* Toborzó nap Veszprémben.

A proletár forradalom megállandósulását előmozdító vörös hadsereg állományának szaporítása végett vasárnap, f. hó 13-án d. u. hatalmas és méreteiben imponzans felvonulást rendezett városunk helyőrsége; egy a gyalogság, mint házi tűzérsgünk teljes felszereléssel a Buzapiacról kiindulva a Petőfi- emlék előtt állapodott meg. Itt a katonákon kívül hatalmas tömeggé szaporodott lakosság előtt Erdős Béla elvtárs mélyen átértett, gondolatokban gazdag, magával ragadó beszédben szólott a proletáralomról, ama szent és nagy emberi érdekekről, melyek a világszabadság nagy eszméjéhez fűznek bennünket. Ragyogó glóriájában most teljesen tündöklő halhatatlan proletár-költőnk, *Petőfi Sándor* gyönyörű eszméjét fejtegette, a *világszabadságot*. Vázolta, mikép indult hódító útjára a proletáralom eszméje, hogyan született meg a proletáregység építő, hol az elnyomatás, a zsarnokság garázdálkodása a legnagyobb volt — Oroszországban.

Szólott a vörös hadsereg szerepéről, kiknek hivatása, hogy ezen eszmének törhetetlen, hű bajnokai legyenek, kiket nem mézszárszékre szántunk, de a világ leigázott és szolgátságban tartott tömegeinek felszabadítására. Ha kezünkben levő fegyver a rabszolgatartókra sujt is, de másik kezünk ölél és szabadságot, megváltást hoz.

A beszéd elhangzása után a katonaság és az igen nagy tömeggé felszaporodott közönség a Rákóczi-térre vonult, hol az ünnepség második része zajlott le. A téren felállított szónoki emelvényen először Komlós Jenő elvtárs jelent meg és lelkes hangon elszavalta a „Toborzó” című költeményt; majd Kondor elvtárs, hadügyi megbízott lelkesítő szavainak elhangzása után Jankovics Lajos elvtárs, direktóriumi tag az ő ismert ékesszólásával tartott beszédet, mely temperamentumos előadásával, valamint ötletes, szépen megkonstruált tartalmával nagy tetszést és maradandó hatást váltott ki hallgatóságában. Szónok beszéde elején a vörös hadsereg feladatát fejtegette a

magyar proletárdiktatura és az egész világ dolgozó népének védelmében folytatandó harcban. Találó szavakkal állította szembe a régi és a mai hadsereg célját; kimutatta, hogy most azokért harcolnak a katonák, akik ellen azelőtt félrevezetéssel meg kényszerrel felhasználták őket, t. i. saját dolgozó testvéreikért. Buzdította őket, hogy legyenek méltók az őrizetükre bízott szociális észme nagyságához és ehhez való hűségükkel őrizték meg tisztán elveik jelvényét, a vörös zászlót. Zúgó éljenzés és taps közben fejezte be a szónok beszédét.

Utána Vértessy Gyula elvtárs, a körünkben élő kiváló költő szavalta el ez alkalomra írt „A vörös lobogók” című, nemes páthosszal teljes ódáját és utólagára Szőke elvtárs, belügyi politikai megbízott tolmácsolta a kormány üdvözlését és buzdította a katonákat fegyelemre, kitartásra, kötelességtudó munkára.

Meg kell állapítanunk, hogy a toborzó nap egész programja teljes nyugalomban és rendben folyt le, a közönség látható rokonszenvvel szemlélte szépen felszerelt, igen jó külső benyomást keltő katonáinkat. A toborzás eredményéről pedig elég annyit mondani, hogy a diktatura pár nap alatt minden kényszer nélkül sokkal többet ért el, mint az előbbi szintelen, koalíciós kormány hónapok alatt.

A megyei és városi tanácsok együttes ülése

Folyt le f. hó 17-én, csütörtökön Veszprémben, a városi tanács közgyűlési termében, melyen a megyei delegáltak — a pápai kiküldöttek kivételével — majdnem teljes számban jelentek meg. Aki ismeri a letűnt megyebizottságok részvétlen, korteshangu, de egyébként álmos, tehetetlen gyűléseit, melyeket csak egy-egy választás, vagy bizalmi nyilatkozatszállítás tudott csupán élénkíteni, jöleső, büszke öntudattal állapíthatta meg, hogy a helyébe lépő megyei tanács tehetségben, bölcs belátásban, igazi munkakedvetben olyan hatalmas erőt fog képviselni, melyre csak az öntudatos, eddig jogaiból rút módon kiforgatott és kifosztott nép képes. Az ott elhangzott szemből-szebb, olykor könynyekig megindító beszédek méltán tanusíthatják, hogy ettől a néptől többé semmiféle fufanggal, vagy erővel jogaik elvenni nem lehet; az öntudat, erő és szónoki készség, mely ott megnyilvánult első, de biztos fundamentuma lesz a proletáriátus érettségének és kormányzó képességének.

A délelőtti 9 órakor megnyitott tanácsülés ideiglenes elnöke Erdős Béla elvtárs megnyitója után egy, e célra kiküldött igazoló bizottság átvizsgálta a megjelentek megbízó iratait. Ezután elnökké egyhangulag Jankovics Lajos, jegyzővé Hajós Zoltán választott meg. Jankovics Lajos elvtárs meghatottan mond köszönetet az iránta megnyilvánuló bizalomért, keresetlen szavakban vet visszavillantást múltjára. Majd hatalmas beszédében vázolta a jövő kommunista állam elragadó képét. Rámutat a régi társadalmi rend bűneire, hol a gyűlölet bűn, kapzsiság tartotta orgiát, melyeket csak a proletáralom képes megszüntetni. Utána *Lusztig* elvtárs tolmácsolta a tanácskormány üdvözlését. Nagyon helyesen állapítja meg, hogy a proletáriátus nem osztható fel városi és falusi kaszokra; egy az érdekük, egy cél lebegjen előttük: a proletáralom megszilárdítása minden poklon keresztül. Különösen hangsúlyozza és felhívja a földműves és kigazda elvtársakat a termelés folytonosságának biztosítására. Lelkére köti a földmunkásoknak, hogy a legkisebb területet is műveljék meg, mert csak így tudjuk uralmunkat fenntartani.

Fancsik István kigazda, enyingi kiküldött szívezzsóló beszédében vázolta a szocialista

1918. április 19.
ugy kerülheti el, hogy ne legyen a rabló imperiálista ántánt kész prédája, így teheti csak jóvá mindazt a sok-sok bűnt, melyet a proletárizmussal szemben annyi időn át elkövetett.

Bocsánatot kérek

most Töletek kedves elvtársaim, no és töletek is kedves szikkaditajku ellenfeleink vagy ellenfeleim (nekem ez mindegy), hogy a szeretet, sőt a kérés vagy könyörgés hangján szólok Hozzátok eme írásomban, én, aki az írásaimban, de csakis az írásaimban perverz gyönyörűséggel szeretek harapni.

Most Benneteket kedves Elvtársaim, Benneteket foglak csipkedni, (vegye magára, akit illet), titeket pedig ellenfeleim, bár a gúny szöges korbácsa itt kísért mellettem, belátásra és alkalmazkodásra foglak kérni.

Részünkről kedvetlenül, ellenfeleinket illetőleg jóleső megelégedettséggel állapítom meg, hogy aggodás, remegés, félelem van jelen, ennek a szaga érzik itt-ott egy-egy fordulónál, a proletár-diktatura kikiáltása óta sokaknak szeméfenye elvesztette a forradalom tüzeit, tétova lesz a nézése: *fél!* Szégyeljétek magokat kishitű, féltő elvtársaim, nagyon, de nagyon! menjetek félre a szégyensarokba, de ilyen arccal ne járjatok a világban!

Miért féltek?

Azt hiszitek, hogy diadalmunk vörös hajnalhasadását nyugatról sötét fellegek fogják beborítani? Nem! Ezt komolyan nem hiszitek! Ennyire gyermekien félnétek nem hisztek Benneteket, ne féljétek, ezért nem fog a körünkre koppintani senki, mert ezt a proletár-diktatura-csinnyt elkövettük, mert ez nem csíny, hanem diadalmas és világrengető megdöbbenés az egész Földnek! Megráztuk a világot, odavágtunk piros öklünkkel a csillogó pompával terített asztal kelles közepébe, úgy, hogy felfordult ott minden, összetört a sok ragyogó kacat, elfutottak a vendégek! Ettől nem félhatsz komolyan, aggódó Elvtársam.

En tudom mitől félsz! Kishitű vagy, már pedig a kishitűek nem juthatnak a mennyeknek országába. Aggódsz a jövődért! Látod azt a nagy felfordulást és nem akard vagy nem tudod meglátni azt, hogy van ebből kibontakozás. A régi rendbe beleilleszkedtél, mert bele neveltek, az új rendbe azonban nem fog bele nevelni senki, senki más, mint az önfegyelmetszéd, a törhetetlen akarod és a bár tudatos, mégis vak bizodalom! Ne fájjanak ma az apró sérelmek, le kell rázni magadról minden kis piszkot, a te szent proletár lelkedhez ne engedj hozzáférni semmiféle szennyet, csak előre nézz, mindig csak előre! Mindenesetre dolgozzál! Mert, ha nagy is a felfordulás, azért a természet nem változott, kinő a buza a jövőben is, de előbb az ekét kell belenyomni a földbe! És tanulj, vagy ha nem tanulsz, akkor se félj, hanem remélj, vak és szent bizodalommal remélj!

Most pedig hozzátok fordulok burzsuj testvéreim, mert ti is testvéreink vagytok, ne nézzetek olyan nagyot erre a szelid hangra! Így van ez, mi vademberek mondjuk ezt, nem leereszkedéssel, hanem tiszta emberszeretettel érző proletárszívünkkel. Megállapítottam ugyanazt, amit egy-két elvtársamról, hogy féltek! Bár ez nálatok érthető, azért mégse féljétek! A magyar tanácsköztársaság megállapította mindenkinek a munkakötelességét, de egyuttal kimonolta mindenkinek a munkához való jogát is. Aki dolgozik, annak nem kell félni, az megél! Nem kényelemben, de emberien megél. Hisz ti dolgoztatok eddig is, pusztán csak arról kell leszoknotok, hogy profitra dolgozzatok! Akkor semmi baj nincs. Ne féljétek ti sem, mi nem

akarunk embereket kiirtani, mi nem akarunk senkit nyomorúságba dönteni, mi csak dolgozó embert akarunk látni!

De amíg minden elvtársamnak azt mondom, hogy reméljen a proletár-jövőben, addig nektek burzsuj hiveim azt harsogom a fületekbe, hogy ti a burzsuj jövőökben ne reméljétek! Ti se féljétek, de ne is reméljétek!

Van egy pár lehetetlen dolog a világon, amit nem lehet visszacsinálni! Ez a balrakanyarodás is azok közé tartozik.

Elvtársaim, ne féljétek, de reméljétek!

Burzsuj testvéreim: ne féljétek, de ti ne reméljétek!

Próder László.

Szociálista szemmel.

Kapitalizmus és szocializmus. Két külön világ ez, az iránytű két ellentétes csúcsa. Az előbbinek bálványja a magánérdek, utóbbié a közérdek. A mai egész nemzedék kapitalista szellemben nevelkedett, egész gondolkodása át van ettől itatva. Minden intézményünk, szokásaink, erkölcsi nézeteink a tőkés termelés, vagyis a bér munkával magánégyének által folytatott termelés rendszerének szolgálatában áll, vagy annak folyománya. Mivel az egész rendszer összefügg egészet alkot, ha jónak nem is, de szükségképeninek, változhatatlannak látszik a felületes szemlélő előtt. Meg akarjuk mutatni, hogy ez csak látszat, elé akarjuk tártani a jóhiszemű embereknek, hogy lehet a dolgokat másképp is felfogni. Lehet úgy is szemlélni, olyan nézőpontból, amelyből tekintve az élet problémái sokkal egyszerűbben, jobban, becsültesebben megoldhatók, még pedig azért, mert a megoldás igaz, emberi, nem mesterkelt és hamis. Huzzuk félre a kapitalizmus festett színeit, tekintsünk ki rajtuk — ha lehet, hétről-hétre. — elfogulatlan, *szociálista szemmel* és amit látunk, mondjuk el világos, közérthető formában.

**

Mit fogunk csinálni? Ez a kérdés lebeg ma sok ajkon. Tisztviselők, kik hivataluk átszervezését, félig-meddig megszüntetését várják, aggódva kérdik: lesz-e munkánk, aminek fejében megkereshetjük eddigi sovány kenyérünket? Tisztára kapitalista gondolkodás. A tőkés rendszer úgy spekulál, hogy a társadalom gazdasági életében szükséges munkát lehető kevés számú munkás minél nagyobb kihasználása mellett végeztesse el. Minél jobban sikerül ez annál nagyobb a profit. Nem törődik vele, ha ilyenformán sokan munka nélkül maradnak, sőt ellenkezéleg, a tőkének szüksége van egy állandó munkanélküli tartaléksereg, amelynek az éhes gyomor által hajszolt munkakinálata leszorítja a dolgozók bérét.

A szociális állam a társadalomban szükséges összes munkát társadalmilag, az összesség által végezteti megieelő beosztás mellett. Senki se maradhat ki a munkából aki dolgozni tud, mert hiszen a társadalom gondja mindnki eltartása, tehát saját érdekében áll az eltartottak munkáját fel is használni. A dolgozók önmagukat károsítanák, ha azt, aki a közös vagyont fogyasztja, a közös munkából kirekeszteni és tétlenségre hátróztatnák, holott minden munka eredménye az összesség javára szolgál. Ugyane szempont hozza magával azt is, hogy mindenki a legmegfelelőbb helyre állíttassék. Ha a munka mennyiségéhez képest a mai fogalmak szerint sok az ember, ebből csak az következik, hogy a munkaidő megrövidül, amire a szocializmus egyenesen törekszik. Alapos számítások szerint a kifejlődött szociális társadalomban nem lesz szükség hosszabb munkaidőre

mint napi 3—4 óra. A többi időt a tevékeny lelk nevelésére lehet fordítani.

A munkahiány miatt aggódóknak látásokra lehet reményük, ez bizonyára fogja őket tulságosan elremiteni.

**

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. El kellett hinni, hogy ő az első magyar ember. Az mellékes, hogy mindig külföldön lakott és magyarul se tudott jól. Kapott tőlünk rengeteg földet meg földet. De ezért aztán valóságos földi isten volt, volt és sérthetetlen, hajongott előtte minden szemrebbenése már parancs volt, kegyelmei gött rang, állás, vagyon. Nélküle nem volt vény, ő hajtotta azt végre, nevében hozták az ítéletet, neve alatt ment a posta, neve árulták a trafikot, a bélyeget, még a marok is. Mindent ő róla neveztek el, — fehér lányok várták, minden lakomán felköszöntötték, még ha ott se volt, a nevenapja ünnep volt születésnapja ünnep volt, a felesége születésnapja is ünnep volt, mit mondjak még hátrább: egy szavára millió magyar ment a halálra.

Embertársam, ha visszagondolsz rá, szegyenled magad? A királyság csillogó htpnotizáltatni hagyta magad, miközben a notizálók nyugodtan kotorásztak zsebedbe megcsapolták a véredet.

**

Egység. A burzsoázia előtt csodálhattuk, hogy a szocialisták nem tudnak egymás kezét végérvényesen összeveszni. Az internatiónális kétség feloszlott, harmadszor is összejöttek minden alkalommal erősebb volt, mint azelőtt. A kommunisták meg a szociáldemokraták hónappal ezelőtt majd agyon verték egymást burzsoázia nagy lelki gyönyörűségére, most pedig barátságosan egy gyékényen árul valamit. Áruljuk el a titkot, mely megfejtje e csodát: nekünk van egy bűvös szavunk, mely kinyitja a szemeket minden elletet és ez: az ügy, a szociális musnak mindnyájunk előtt szent eszmé, az ügy csak elvi alapon lehetséges, már pedig az elvekben minden szociálista egyetért és egyet ért abban is, hogy az elvek győzelme minden más érdekét alá kell rendelni. De az elv biztosíthatja az egységet, mint amely a szociálisták alapja: egy mindenkiért való érdeki egyért, míg a kapitalista elv, a tulajdon szentsége, az embereket egymással választja és az egyéni érdekellentétet társadalom alaptörvényéül. Ezért nem lehet táborba hozni a kapitalistákat a legszebbekkel se és ezért nem lehet véglegesen robbantani a szociálista egységet még ott tal se.

A városi tanács ülés

A városi tanács 16-án este 6 óra óta első érdemleges ülését. Amelyen alkalma volt igen fontos kérdésekkel foglalkozni. Ezt különben a tanács majd mind a jövőből meg fogjuk tudni állapítani. Ennek tüneteinek nem a reprezentálás lesz a hanem a minél gyorsabb és alaposabb munka. Méltán várja ezt a tanács a proletármunkások bizalmát és várakozásban helyezte bízalmát. Az eredmény nem mulik a tanács jóakarata miatt, az új béréndezkedés legelejen, mélyi mint anyagi kérdésekben akadályt kell küzdeni, az bizonyos, azonban a legújabb küzdeni a nehézségeket és bízalmat megleszi az emberileg lehető. Ohajtandó városunk közönsége türellemmel és bizalommal kísérelje és támogassa a tanács munkáját.

Az ülésen mindenekelőtt személyes kérdések voltak elintézendők. Jankovics Lajos az elnöki tiszttség, Roland Ferenc a pénztáros, Erdős Béla a városgazdasági ügyek

viszont
-vált!

Lajos-utca 6. sz. alatt vannak. A vármegyei párttitkár teendőket Tóth Ferenc elvtárs párttitkár végzi és kérjük az újonnan alakulni akaró helyi csoportokat, hogy felvilágosító utbaigazításért, nyomtatványokért stb. hozzá forduljanak.

Szakszervezeti mozgalmak.

Vármegyei Tanítók Szakszervezete. Megnyugtatásul közöljük, hogy a Vármegyei Tanítók Szakszervezetének megalakulása ügyében egybehívandó vármegyei értekezlet a legközelebbi időben meg lesz tartva.

Gazdatisztek és erdőtiszték szervezkedése. Veszprém megye területén működő összes gazdatisztek, valamint erdőtisztéket felszólítom, hogy folyó hó 27-én vasárnap d. e. 10 órakor Veszprémben a megyeházán a megyei szakcsoport alakuló gyűlésén, hol a budapesti központból két kiküldött is jelen lesz, jelenjenek meg. *Sváby* Ödön s. k., megyei gazd. főbiztos. *Elekcs*, volt Esterházy uradalmak igazgatója.

Anyakönyv.

Születés.

Sztréber Vilma napszámossá fia István, r. k. — Beiler Mária házicseléd leánya Anna r. k.

Halálozás.

Eckert Béla 5 éves r. k. — Pataki József napszámossá 42 éves r. k. — Csapó Géza 2 hónapos r. k. — Kappel Antalné, Krebsz Borbála napszámossá neje 33 éves r. k. — Kertész Mária háztartásbeli 18 éves r. k. — Özv. Farkas Sándorné, Vörös Zsófia napszámossá, 78 éves, ref. — Lakos István 14 hónapos r. k. — Diene Gyula 3 hónapos, ref.

Házasság.

Stern Lipót Géza özv. hordárk izf. és Nyári Julianna r. k. — Szrűbek Károly műszaki rajzoló r. k. és Kell Janka izf. — Farkas Károly zenész r. k. és Sáhóli Rózsa özv. r. k.

Folyó évi május hó 15-től elmélettel kapcsolatos **Énektanítást** vállalok. Tanításom célja a hangfejlesztésen kívül — eltérőleg a régi sablontól — a hang egyéniségének megőrzése és érvényesítése.

Törekvésem továbbá: a gyermekeket olyan zenei önállóságra nevelni, hogy önmagukat kísérni tudják.

Felvételnek korlátolt számban leánygyermek, kik már túl vannak a hangváltozáson.

Jelentkezni május 1-től 8-ig a déli órákban lehet.

Dr. Györffyné Iréne
Almádi-ut 6. sz.

Házbérrendelet.

1. §. Minden lakóház a hozzátartozó beltelkekkel, valamint a ház tattozákaival együtt a Magyarországi Tanácsköztársaság tulajdona.

2. §. A lakásbért a házfelügyelő a lakók bizalmi testületének tagjaival együtt május 1-től havi részletekben nyugta ellenében tartozik beszélni és a kijelölt pénzintézetekhez hiánytalanul beszolgáltatni.

3. §. Azok, akik eddig azért nem fizettek lakbért, mert a ház belyben laktak sajátjuk volt valamint azok is, akik oly ingyenes lakást élveztek, melyet nem az állam nyújtott nekik illetmény fejében, május 1-től kezdve lakásbért kötelesek fizetni. — A lakásbért az itt felsorolt esetekben a pénzügyi és lakásügyi politikai megbízott által megalakítandó lakásbizottságok állapítják meg.

4. §. A lakásbizottságok gondoskodnak a lakásbérek beszédésének ellenőrzéséről is. —

kásban (szükség lakásban) helyzetessék el, vagy hogy 10-ig az élelmiszer jegyet elvonják.

5. §. A kerületi lakásbizottságok gondoskodnak a házakon és lakásokon szükséges javításokról is.

6. §. Ennek a rendeletnek második, harmadik, negyedik és ötödik §-ai nem alkalmazhatók azokra a munkás-házakra (tisztviselő-házakra), amelyeket a munkás (tisztviselő) maga építtetett vagy szerzett meg és amelyben maga is benn lakik. — Az ilyen házak után tehát nem kell fizetni, hanem csak telekérték adót, a mely később lesz megállapítva. Az ilyen házakbányerbe adott lakások után fizetett bérek is a munkást (tisztviselőt) illetik meg és azok nem szolgáltatandók be a pénzintézetbe.

7. §. Azokban a házakban, ahol házfelügyelő nincs, a lakók bizalmi férfiai gondoskodnak a bérek beszédéséről és a javítások összeírásáról.

8. §. Minden felnőttet elvileg egy szoba illet, egy család elvileg három szobánál nagyobb lakást nem lakhat. — E korlátozás nem terjed ki azonban az előszobára, mellékhelyiségekre és a személyzet elhelyezésére szolgáló helyiségekre, nem terjed ki továbbá a hivatás gyakorlásához szükséges helyiségekre (műhely műterem, rendező, dolgozószoba) sem. — Az igénybe vételnél ugyancsak tekintetbe kell venni a gyermekek számát, nemét, korát és foglalkozását is.

9. §. Minden lakásért, amelynek egy évre eső lakbéré 2000 kor.-t meg nem halad, május 1-től a jelenleginél 20%-kal kisebb lakbért kell fizetni.

10. §. Veszprém városnak területén köztulajdonba vett házak után fizetendő házbérek beszolgáltatásának módjára nézve a következők rendelkeznek:

a) az első és második kerületben levő házak után beszédett házbérek a Veszprémi Takarékpénztárba, a harmadik és negyedik kerületé a Veszprém megyei Takarékpénztárba, az ötödik és hatodik kerületé a Közgazdasági Bank és Takarékpénztárba fizetendő be.

b) azon házakban, ahol kettő vagy több lakó van, de házfelügyelő nincs, a lakók által saját kebelükből választott bizalmi egyén gyűjti egybe minden hó elején az illető házban esedékes lakbéréket, azokat a lakóknak nyugtázni tartozik, s az egybegyűlt összeget három napon belül, de legkésőbb az illető hó 5-éig az illetékes takarékpénztárnál nyugta ellenében beszolgáltatni köteles.

c) azok akik egy házban egyedül laknak, személyesen kötelesek minden hó 5-ig a megállapított lakbért az illetékes takarékpénztárnál beszolgáltatni hol erről nyugtát nyernek.

11. §. Az, aki a beszédett lakbéréket a beszédéstől számított 3 nap alatt a kijelölt intézetbe be nem szolgáltatja, 5 évig terjedhető fegyházzal büntetendő. — Ugyanez a büntetés éri azt is, aki a lakóházak tartozékait szándékosan eltulajdonítja vagy a lakóházakat vagy ezek tartozékait szándékosan megrongálja. — Ezen bűncselekmény felett forradalmi törvényszék ítélkezik.

12. §. Aki valamely lakást, helyiséget, vagy a benne levő berendezési cikkeket engedély (lakásigazolvány) nélkül elfoglal, a lakásügyi megbízott által hozott határozatnak végrehajtását ellenszegüléssel jogtalanul akadályozza az illetékes hatóságoknak lakás ügyben tudva valótlan vagy hamis adatokat ad elő vagy lényeges adatokat rosszhiszeműleg elhallgat, aki lakással üzérkedik, végül az a lakásbizottsági közlés, ki reábizott köteleességét szándékosan vagy vétkes mulasztással megsérti, a forradalmi törvényszék által tíz évig terjedhető fegyházzal és 50.000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Pénzügyi és lakásügyi politikai megbízott.

A komáromi törvényszék.
318/1919. szám.

Hirdetmény.

A komáromi törvényszék.

honvéd gyalogezred 11. századbeli lakos, volt hetényi lakos elhalálozott megállapítása iránt az eljárást a megindította és az eltűnt részére ügyel meg dr. Schmedthauer Vilmos ügyvéromi lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék az elttől mindazokat, akiknek az eltűnt élet tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy gondnokot az eltűnt életbenlétéről egyszersmind közöljék azokat az adatokat, melyekből az eltűntnek életbenléte ható, mert ellenkező esetben a bíróság hirdménynek a Budapesti Közlönyben harmadszori beiktatását követő napról három hónap letelte után a bizonyítási eredményéhez képest az eltűnt elhaláloztányt bíróság meg fogja állapítani.

Komárom, 1919. évi március hó

Dr. Gefferth R.
törvényszék
A kiadmány
Bóda Zoltán
kezelé

A komáromi törvényszék.

307/1919 szám.

Hirdetmény.

A komáromi törvényszék közli hogy Major Ferencnek, Csintalan Lidi lakos részéről az 1911: I. t. c. 748. ján előterjesztett kérelem folytán galici harctéren Boknya nevű helység közelében 1911: október hó 31-én járószolgálati litólag hősi halált halt Major Ferenc honvéd gyalogezred 11. százada belgári életben földmives volt hetényi lakozása tényének megállapítása mai napon megindította és az ügygondnokul dr. Mohácsy János máromi lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék az elttől mindazokat, akiknek az eltűnt élet tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy gondnokot az eltűnt életbenlétéről egyszersmind közöljék azokat az adatokat, melyekből az eltűntnek életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság hirdménynek a Budapesti Közlönyben harmadszori beiktatását követő napról három hónap eltelte után a bizonyítási eredményéhez képest az eltűnt elhaláloztányt bíróság meg fogja állapítani.

Komárom, 1919. évi március hó

Gefferth R.
törvényszék
A kiadmány
Bóda Zoltán
kezelé

A m. posta és táviráda műszaki felügyelői
Sopron.
2719. szám.

A vármegyei direktórium politikai megbízottjának

A kormányzótanács szociális területi biztosa további intézkedésig felfüggesztve a távbeszélő részére a távbeszélő-főlékállomások bekapcsolását vagy azok lezárását. Ezen rendelet alapján a soproni és táviráda műszaki felügyelőség területén tiltottam a magánelfizelő távbeszélő változásokat.

Amikor ezt a vármegyei direktórium politikai megbízottjának tudomására hozom a kormányzótanács szigorú utasítására a távbeszélő közzétételétől minél szélesebb körben